

Nr 136.

Av herr **Hagman**, om utredning angående upprättande av statliga körskolor för utbildande av motorförare m. m.

De allt talrikare trafikolyckorna genom motorfordon påkalla en ständigt stigande uppmärksamhet. Alla åtgärder, som kunna genomföras för nedbringande av antalet dylika olyckor, måste vidtagas. Som förhållandena på detta område gestalta sig i vårt land med en ständig ökning av antalet motorfordon, torde, därest icke särskilda åtgärder genomföras, vilka äro ägnade att motverka uppkomsten av dylika trafikolyckor, en ännu större ökning av dessa vara att emotse under de närmaste åren. Tillgänglig statistik utvisar, att under nedanangivna år 1935, 1936 och 1937 uppgingo dessa motortrafikolyckor till följande antal:

	1935	1936	1937
Olyckor med dödlig utgång	312	394	418
» » annan personskada	3 989	4 578	4 946
» » egendomsskada	6 519	7 410	8 726

eller sammanlagt för år 1935 10 820, för år 1936 12 382 och för år 1937 14 090 olycksfall.

Som framgår av dessa olyckstal, förete desamma en oavbruten ökning år från år, och den frågan uppstår därför, huruvida icke åtgärder skulle kunna vidtagas, som åtminstone i viss omfattning skulle vara ägnade att medföra ett lägre antal olycksfall.

Vid övervägande av de orsaker, som torde föranleda det stigande antalet olycksfall med motorfordon, och i samband härmed vad som allmänt är känt beträffande förhållandena på ifrågavarande område, har undertecknad kommit till den uppfattningen, att vad som i allra första hand behöver göras, det är att åstadkomma en bättre utbildning av motorförare samt införa strängare kompetensprov för lärare. Under det att särskilt tidigare till lärare utsågos tekniskt utbildade personer, såsom ingenjörer etc., därför att det ansågs önskvärt, att de blivande motorförarna skulle bibringas nödig kunskap i motorlära, så torde problemet numera i stället vara, att blivande motorförare erhålla tillräckliga kunskaper i fråga om vägtrafikstadgan samt om trafikkultur i allmänhet. Under de senaste åren hava bilskolor för utbildning av motorförare tillkommit i mycket stor omfattning i enlighet med motorfordonsförordningens § 18 mom. 2, och ehuruval många av dessa skolor nedlägga ett intresserat och målmedvetet arbete på att utbilda sina elever, så torde återigen andra icke nedlägga tillräcklig omsorg om elevernas utbildning. Skall en tillfredsställande utbildning av

motorförare kunna erhållas överallt, torde det bliva nödvändigt, att staten vid sidan om de enskilda körskolorna upprättar utbildningsanstalter för motorförare i allmänhet samt att strängare kompetensprov föreskrivas för lärare vid körskolor. Visserligen äro dylika körskolor underkastade tillsyn av vederbörande länsstyrelse, men detta torde icke vara tillräcklig kontroll och knappast någon garanti för att vederbörande fylla de höga tekniska krav, som numera äro absolut nödvändiga, för att en av dem ledd utbildning skall medföra önskvärda resultat. En tillfredsställande utbildning och fullgoda kvalifikationer torde endast kunna uppnås genom att utbildningstiden för såväl lärare som elever icke blir för kortvarig och att de prov, som vederbörande efter genomgång av skolorna underkastas, bliva tillräckligt omfattande och stränga, så att garantier vinnas för att vederbörande helt kunna bemästra ett motorfordon. Härigenom skulle förvisso antalet motorfordonsolyckor så småningom komma att automatiskt nedgå.

Med stöd av här ovan i korthet angivna synpunkter hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning, åsyftande upprättandet av statliga körskolor för utbildande av motorförare, samt att kompetensprov i trafiklagstiftning och trafikteknik måtte föreskrivas för lärare vid körskolor.

Stockholm den 23 januari 1939.

Oskar Hagman.
